

Opět se mi sešly na stole tři kompilace, které přinášejí i nepřinášejí něco nového, a tak si zaslouží zmínku, ale nevydají na recenzi samostatnou.

První je hned dokonce dvojalbum **Live 1970-71**. Toto je mimořádně rozporuplný počín. Kladně lze hodnotit znovuvydání dvojalba Supraphonu z té doby, jako doplňování řady převodů LP na CD. Kladně lze hodnotit také zachycení živé atmosféry tehdejších koncertů Rangers (už už na spadnutí byli Plavci) s tehdejším nadšením i chybami, včetně průvodního slova a scének P. Nárožného. Osvěžíme si i některé písně, které během let zapadly (

Prázdné nádraží, O málo víc

). Právě v tomto období se optimálně snoubila zkušenost, nadšení a kvalita Rangers - postupem času spíše narůstala ta zkušenost (čti: rutina), jakkoliv neklesala kvalita. Živé koncerty byly i gejírem humoru, nejen dobré muziky, a to je z alba i slyšet. Také je slyšet, jak se publikum spontánně bavilo, nebylo třeba nic režírovat, jako dneska. Proč tedy píšu, že je to počín rozporuplný? Jednak proto, že jsem vycítil rozpaky mezi jednotlivými bývalými členy Rangers, resp. Plavců, kteří nyní stojí doslova na

opačných březích (vybral J.Weisser, těžce nesl nejméně J.Vančura), že se na tom tak nějak moc asi nepodíleli (zřejmě otázka vlastnictví autorských práv), a jednak to způsobily i reklamní tahy vydavatelů, kteří album opatřili sloganem "necenzurované nahrávky" a snad i slovem "první" či "originální". Vzhledem k tomu, že album již v oněch letech jednou vyšlo, mohla si řada lidí porovnat, že to s tou cenzurou v letech 1970-71 nebylo v tehdejším režimu ještě tak zlé. LP a CD by mohly posloužit ke hře "najdi 7 rozdílů" a věru, málokdo by uspěl. Tak je to stejné. Čili žádný objev. Prostá obyčejná reedice. I tak ale záslužná. Ukazuje, jak dobrá muzika přetrvává, i když dobří lidé nezůstávají, nebo se mění.

Druhá kompilace je nápadem mého domovského Countryrádia a obsah ideově stvořili členové Klubu rádia tím, že si napsali seznam **16 nej od táborových ohňů**. Nevylučuji, že jsem tedy podjat, ale s tím se nějak vyrovnajte. Písničky v nových verzích natočil Malina band s šesticí interpretů - I. Mládkem, W. Daňkem, R. Křesťanem, V. Martinovou, F. Nedvědem a M. Ryvolou. Na rovinu se přiznám, že jsem projektu moc nevěřil. Jednak mám své mínění o nejruznějších "nej od", jednak mám své mínění o nejruznějších cover verzích obecně, a pak i od některých zúčastněných interpretů speciálně. Jsem rád, že jsem se ve všech případech zmýlil. Mezi 16 nej je poměrně vyrovnaně zastoupena moderní (

Tři kříže, Tereza

) i klasická trampská (

Ruty Šuty Arizona Texas

, nebo

Rodné údolí

) muzika, známé cajdáky (míněno v dobrém -

Montgomery

) i celkem nečekané tituly z oblasti country či bluegrassu (

Rovnou, tady rovnou

nebo

Panenka

) i středního proudu (

Bláznova ukolébavka, Tisíc mil, Severní vítr

). Bá! jsem se horších věcí, tohle je sympatický výběr, svědčící o širokém záběru vybírajících členů Klubu Countryrádia. Pak jsem se bá! přístupu interpretů. Přeci jen to jsou rutinní záležitosti více, než srdeční. Konstatoval jsem ale, že interpreti si rozdělili písně tak, jak jim sedly nejlépe. Někteří zůstali u těch svých (

M. Ryvola

-

Tereza

,

F. Nedvěd

-

Dlouhán Franky

), nebo těch, které už v minulosti vkusně natočili (

W. Daněk

-

Montgomery

), nebo si vybrali ty, které jim jsou výrazově nejbližší (

W. Daněk

-

Tři kříže

, nebo

F. Nedvěd

-

Severní vítr

, či

R. Křestřan

-

Rovnou, tady rovnou

). A tak jsem byl fakt příjemně překvapen, jak znějí přirozeně. Neoficiálním vítězem je ale

Ivan Mládek

se svým pojetím

Ruty Šuty

. Třetí moje obava plynula z výkonu kapely. Z Malina bandu se stává skupina zvládající jakýkoliv styl a doprovázející kohokoliv, včetně Pavla Bobka, a tak jsem si říkal, zdali nebude chtít exhibovat, či zdali to naopak neodzívne. Ani jedno se nestalo. Malina Band vzácně a přesně vystihl ducha písniček a míru snesitelných inovací a nahrál hudbu tak, že vyrazil z ruky argumenty všem preventivním odpůrcům, že "

nová verze už není ta stará známá písnička

". V tomhle případě je. Tři úskalí jsem na takovémto projektu viděl a přes všechna tři se

zúčastnění přenesli bez ztráty kytičky. Doporučuji. Ne proto, že je to z mé mateřské firmy, ale proto že se to povedlo.

A do třetice je tu album **Porta slaví 40**. I zde pochválím kompilátora - asi producenta J. Vondráčka. Sice na první pohled mechanicky prostřídal známé interprety s "mladými", ale vytvořil tak příjemný mix osvědčených hlasů a mladistvého (míněno umělecky) nadšení. Střídá se např.

W. Daněk, Hromosvod, R. Křestán, Duo

Passage

P. Kocman

Berušky

a tak dále (mrkněte se na booklet). Docela se divím, že na tenhle mix do Jihlavy přišlo (přicházelo) tak málo lidí. CD je rozhodně důstojným dárkem ke čtyřicetinám Porty, ukazujícím na současných aktuálních nahrávkách (ne na archivních) tradici i současný aktuální význam tohoto typu festivalu pro dnešek (nemusí se tedy dovolávat jakýchsi minulých zásluh a slávy), ať už prošel jakýmikoliv peripetemi. Interpreti samotní tam hrají své výstavní kousky, takže lze CD doporučit také i jako sympatický pohled na různorodost hudební scény našich žánrů.

Jakkoliv obvykle nad kompilacemi lámu hůl, dvě ze tří těchto kompilací mohu doporučit bez rozpaků i postranních úmyslů jak publiku, jako příjemnou ukázkovou směs písní, tak ostatním kompilátorům jako vzor, jak lze i z použitého materiálu udělat nový svěží a zajímavý výrobek. DvojCD Rangers pak lze doporučit jako obnovu praskajícího LP, jako sběratelský kousek do mozaiky diskografie Rangers i jako zajímavost pro sběratele různých verzí známých písní. S jistou rezervou pro zábavu jako záznam příjemného koncertu.

Na hodnocení desek <http://desky.ifolk.cz/> jsem hodnotil takto:

Rangers: ***** (7)

16 nej: ***** (8)

Porta 40: ***** (8)